

DET KONGELIGE BARNE-
OG LIKESTILLINGSDEPARTEMENT

Prop. 73 L

(2018–2019)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i folketrygdloven mv. (foreldrepenger ved premature fødsler mv.)

*Tilråding fra Barne- og likestillingsdepartementet 5. april 2019,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Hovedinnholdet i proposisjonen

Barne- og likestillingsdepartementet legger med dette fram forslag til endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) kapittel 14 om ytelser ved fødsel og adopsjon og i lov av 8. mars 2002 nr. 4 om barnetrygd (barnetrygdloven).

Et forslag om endringer i foreldrepengeperioden ved prematur fødsel innebærer at stønadsperioden blir forlenget i de tilfellene der fødselen skjer før utløpet av 32. svangerskapsuke. Forslaget innebærer at stønadsperioden blir utvidet med det antallet uker og dager som går fra faktisk fødselsdato til beregnet termin dato når fødselen skjer før svangerskapsuke 33. Disse ukene blir lagt til den ordinære stønadsperioden.

Forslaget innebærer at hvis barnet må være innlagt på sykehus, og foreldrene mottar pleiepenge, skal dager med pleiepenge bli trukket fra de ekstra stønadsukene.

Departementet foreslår også en justering av lovteksten for å sikre at barnetrygdloven § 5 om rett til barnetrygd under opphold i utlandet blir tolket i tråd med lovgivers intensjon. Forslaget innebærer at gjeldende rett og praksis kan videreføres.

2 Foreldrepenger ved premature fødsler

2.1 Bakgrunnen for lovforslaget

Den 20. november 2018 ble Høyre, Venstre, Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti enige om statsbudsjettet for 2019. I oversikten over verbaler og merknader står følgende:

Foreldrepenger ved prematur fødsel

«Flertallet er enige om å utvide perioden for foreldrepenger for foreldre med barn som er født senest ved utgangen av svangerskapets uke 32 fra 1. juli 2019, slik at permisjonen slutter samtidig som den ville gjort ved fødsel på termin.»

Departementet foreslår endringer i folketrygdlovens bestemmelser om foreldrepenger i tråd med dette.

2.2 Gjeldende rett

Stønadsperioden for foreldrepenger er enten 49 uker med 100 pst. lønnskompensasjon (full sats) eller 59 uker med 80 pst. lønnskompensasjon (reduert sats). I begge tilfellene må tre av ukene tas ut av moren før fødselen. De første seks ukene etter fødselen må tas ut av moren, og disse ukene

er en del av mødrekvoten. Ved full sats er mødrekvoten og fedrekvoten 15 uker hver, og fellesperioden er 16 uker. Ved redusert sats er mødrekvoten og fedrekvoten 19 uker hver, og fellesperioden er 18 uker. En medmor har samme rettigheter som en far, og kan ta ut fedrekvoten. Hvis faren/medmoren skal ta ut noe av fellesperioden, må moren ut i aktivitet, primært arbeid eller studier.

Foreldrene må senest starte uttaket av foreldrepenger tre uker (15 dager) før terminatoen. Hvis barnet blir født før terminatoen, blir stønadsperioden forkortet med tilsvarende antall dager – likevel med maksimalt tre uker (15 dager). Hvis barnet blir født før moren begynner på de tre ukene før terminatoen, så får foreldrene 46/56 uker til uttak.

Ved fødsel eller adopsjon av tvillinger, blir stønadsperioden utvidet med 17/21 uker (avhengig av om foreldrene velger full eller redusert sats). Ved fødsel eller adopsjon av tre eller flere barn, blir stønadsperioden utvidet med 46/56 uker.

Uttaket av foreldrepenger kan utsettes dersom barnet eller stønadmottakeren er innlagt i helseinstitusjon.

Hvis et barn har behov for kontinuerlig tilsyn eller pleie, kan foreldrene ha krav på pleiepenger fra folketrygden. Hvis et barn er født prematurt og derfor må være innlagt på helseinstitusjon, vil foreldrene normalt fylle vilkårene for pleiepenger. Uttaket av foreldrepenger begynner dagen etter at barnet er utskrevet fra sykehuset.

2.3 Departementets vurderinger og forslag

Å utvide perioden for foreldrepenger for foreldre med premature barn krever endringer i folketrygdloven kapittel 14.

Mange barn som blir født før uke 33 i svangerskapet, vil få lengre opphold på sykehus umiddelbart etter fødselen, hvor foreldrene mottar pleiepenger. Foreldrene kan utsette uttaket av foreldrepenger så lenge barnet er innlagt på sykehus. Departementet ønsker ikke å gjennomføre endringene på en måte som også krever endringer i regelverket om pleiepenger. Det er heller ikke ønskelig å endre på hovedtrekkene i foreldrepengerregelverket. Departementet mener at det fremdeles skal være slik at uttaket av foreldrepenger skal kunne utsettes når barnet er innlagt på sykehus. Når barnet er innlagt på sykehus og trenger kontinuerlig tilsyn og pleie, er det pleiepenger som er riktig ytelse.

Både foreldrepenger og pleiepenger skal kompensere for bortfall av arbeidsinntekt av kortere

eller lengre varighet. Begge ytelsene dekker fullt tap av inntekt opp til seks ganger folketrygdens grunnbeløp. Departementet mener at en utvidelse av retten til foreldrepenger ved premature fødsler må innebære en samordning mellom foreldrepenger og pleiepenger. På denne måten vil foreldrene få kompensert perioden fra fødselen til terminatoen gjennom en kombinasjon av pleiepenger og foreldrepenger.

Forslaget til departementet innebærer følgende:

Ved fødsel før svangerskapsuke 33 blir stønadsperioden forlenget med samme antallet uker/dager som barnet er født før terminatoen. Ved beregningen av forlengelsen holdes dager med pleiepenger utenfor.

Foreldrene begynner uttaket av foreldrepenger dagen etter at barnet blir utskrevet fra sykehuset. I de tilfellene hvor barnet/barna og moren kan dra hjem etter vanlig liggetid, vil foreldrepengerperioden bli forlenget med perioden fra faktisk fødsel til terminato. Hvis for eksempel moren har termin i uke 40, og barnet blir født i uke 32, legges det til 8 uker (40 dager). De 8 ukene legges til fellesperioden. Avhengig av om foreldrene velger full eller redusert sats, blir fellesperioden da 24 eller 26 uker (16+8 eller 18+8).

Hvis det premature barnet trenger medisinsk hjelp etter fødselen, og er innlagt i helseinstitusjon, vil det normalt foreligge rett til pleiepenger. I den perioden barnet er innlagt på sykehus, kan uttaket av foreldrepenger utsettes. Antallet dager med pleiepenger blir trukket fra i den utvidede stønadsperioden – men slik at fradraget begrenses oppad til det antallet uker som foreldrepengerperioden er utvidet med.

Eksempel: En kvinne har termin i uke 40, men føder i uke 29. De fem første ukene etter fødselen er barnet innlagt på sykehus, og foreldrene mottar pleiepenger. Det er da 11 uker forskjell mellom faktisk fødsel og terminato. Det trekkes fra fem uker med pleiepenger. I disse fem ukene blir uttaket av foreldrepenger utsatt. Foreldrene vil da få fem uker pleiepenger og seks uker ekstra foreldrepenger, før de begynner på den ordinære stønadsperioden. Stønadsperioden slutter da samtidig som den ville gjort hvis barnet hadde blitt født til termin.

Hvis barnet er innlagt på sykehus lenger enn opprinnelig terminato, og foreldrene mottar pleiepenger, vil ikke forslaget innebære noen endring. I den ordinære stønadsperioden etter fødsel (46/56 uker + eventuelle flerlinguker) blir det ikke trukket fra dager der det er mottatt pleiepenger. Foreldrene vil, som i dag, utsette uttaket av

foreldrepengerperioden til barnet blir utskrevet fra sykehuset.

Dette innebærer at foreldre til premature barn får utvidet perioden med foreldrepenger som om barnet var blitt født til termin.

Foreldre har rett til foreldrepermisjon så lenge de får foreldrepenger fra folketrygden, jf. arbeidsmiljøloven § 12-5 første ledd første punktum. Departementet foreslår ikke endringer i regelverket om foreldrepermisjon etter arbeidsmiljøloven.

3 Presisering i barnetrygdloven – rett til barnetrygd under utenlandsopphold

3.1 Bakgrunnen for lovforslaget

3.1.1 Gjeldende rett

Etter lov 8. mars 2002 nr. 4 om barnetrygd (barnetrygdloven) § 2, jf. § 4 er det et vilkår for rett til barnetrygd at barnet er bosatt i Norge. Ved midlertidig fravær fra Norge som ikke varer mer enn tre måneder, regnes barnet fortsatt som bosatt her.

Tidligere kunne barnet ha utenlandsopphold på inntil tolv måneder uten at retten til barnetrygd falt bort. Med virkning fra 1. januar 2007 ble retten til barnetrygd under opphold i utlandet strammet inn, slik at retten falt bort ved utenlandsopphold på over seks måneder. Fra 1. oktober 2016 er retten strammet ytterligere inn; nå faller barnetrygden bort ved opphold i utlandet som varer mer enn tre måneder. Lovendringene kom etter forslag i henholdsvis Ot.prp. nr. 13 (2005–2006), jf. Ot.prp. nr. 106 (2004–2005) *Om lov om endringer i barnetrygdloven mv. (meldeplikt for skoler, innstramming av retten til barnetrygd under utenlandsopphold mv.)* og Prop. 63 L (2015–2016) *Endringer i barnetrygdloven (barnetrygd ved opphold i utlandet)*.

Barnetrygdloven har enkelte unntak fra kravet om at barnet må være bosatt i Norge for å få rett til barnetrygd. Et barn som ikke lenger er bosatt i Norge etter § 4, kan etter § 5 likevel få barnetrygd. Barnetrygdloven § 5 første ledd lyder:

«Ved utenlandsopphold som fører til at vilkårene i § 4 ikke lenger er oppfylt, gis det likevel rett til barnetrygd når både barnet og den barnet bor fast hos under utenlandsoppholdet er medlemmer i folketrygden etter folketrygdloven § 2-5 eller 2-8, eller fyller vilkårene i disse bestemmelsene for å bli medlem i folketrygden.»

Personer som kan få medlemskap i folketrygden etter folketrygdloven §§ 2-5 eller 2-8 er blant annet norske statsborgere som er arbeidstakere i den norske stats tjeneste, personer i Forsvarets tjeneste i utlandet, norske statsborgere som studerer i utlandet med støtte fra Lånekassen og arbeidstakere i utlandet ansatt i en virksomhet med hovedsete i Norge.

Etter folketrygdloven § 2-1 regnes en person fortsatt som bosatt i Norge, og er dermed også pliktig medlem i folketrygden, ved utenlandsopphold som ikke varer mer enn tolv måneder, eller er ment å vare mer enn tolv måneder, jf. § 2-14. Ved utenlandsopphold som er ment å vare mindre enn tolv måneder er man altså pliktig medlem etter § 2-1, og kan dermed ikke samtidig være medlem i trygden etter folketrygdloven §§ 2-5 eller 2-8. Da retten til barnetrygd under opphold i utlandet ble strammet inn i 2007, måtte lovgiver derfor finne en løsning for dem med utenlandsopphold av en varighet mellom seks og tolv måneder. Hvis ikke, ville familier mistet barnetrygden under et utenlandsopphold på for eksempel åtte måneder, mens retten var i behold under et opphold på to år. Dette ble løst ved at barnetrygdloven § 5 fikk tillegget «eller fyller vilkårene i disse bestemmelsene for å bli medlem i folketrygden». Tillegget innebærer at ved utenlandsopphold på mellom tre måneder (seks måneder før innstrammingen i 2016) og tolv måneder, kan det gis barnetrygd hvis barnet og forelderen *fyller vilkårene* for medlemskap etter §§ 2-5 eller 2-8. De har imidlertid ikke mulighet til faktisk å bli medlem i trygden etter disse bestemmelsene, ettersom de fortsatt er pliktig medlem etter § 2-1. Arbeids- og velferdsetaten må derfor vurdere om familien under utenlandsoppholdet er i en slik situasjon at de kunne fått medlemskap etter §§ 2-5 eller 2-8, gitt at utenlandsoppholdet hadde vart mer enn tolv måneder.

3.1.2 Kjennelser fra Trygderetten

Trygderetten har behandlet et par saker der den aktuelle bestemmelsen i barnetrygdloven § 5 er omtalt. I sak 07/03753 var det tale om en familie med utenlandsopphold på to år. Faren arbeidet for norsk arbeidsgiver og familien var under utenlandsoppholdet medlemmer i folketrygden i henhold til trygdeavtale. Trygderetten uttalte at bestemmelsen ikke kan anvendes på utenlandsopphold med varighet på to år slik som i denne saken, og at å tilkjenne barnetrygd i et slikt tilfelle utilsiktet ville ha utvidet retten til barnetrygd. Trygderetten la altså samme forståelse til grunn som departementet har gjort i avsnitt 3.1.1 over.

I sak 15/01878 var det tale om en familie som flyttet fra Norge til USA. Barnetrygden ble da stanset. NAV mente at ettersom utenlandsoppholdet varte mer enn 12 måneder, ville familiens rett til barnetrygd avhenge av om familien var medlem i trygden under utenlandsoppholdet.

Trygderetten drøftet i kjennelsen hvilket innhold vilkårene i barnetrygdloven § 5 første ledd siste punktum har. Trygderetten sa at basert på en naturlig språklig forståelse av lovens ordlyd, har retten vanskelig for å slutte seg til NAVs standpunkt. Retten mente at vilkåret er formulert slik at rett til barnetrygd oppstår der vedkommende «fyller vilkårene» i §§ 2-5 eller 2-8 for å bli medlem i folketrygden, og at det er vanskelig å lese inn et krav om vedtak om medlemskap.

Trygderetten mente likevel at NAVs syn kan underbygges av lovens historie og forarbeider. Etter rettens vurdering fremstår lovgivers hensikt som klar: Det aktuelle vilkåret var ment å gjelde bare for utenlandsopphold med varighet mellom seks og tolv måneder. For utenlandsopphold som varte mer enn tolv måneder, var meningen å videreføre regelen med krav om vedtak om medlemskap før man fikk rett til barnetrygd.

Retten kom under noe tvil til at regelen som følger av lovteksten må legges til grunn, slik at det er tilstrekkelig for rett til barnetrygd etter barnetrygdloven § 5 å fylle vilkårene for medlemskap etter folketrygdloven §§ 2-5 eller 2-8, også for utenlandsopphold som er ment å vare mer enn tolv måneder.

Trygderetten opphevet NAVs vedtak og sendte det tilbake for vurdering av om familien fylte vilkårene for medlemskap i trygden etter folketrygdloven § 2-8.

Trygderetten har også omtalt den aktuelle bestemmelsen i et par andre kjennelser. I disse tilfellene har imidlertid spørsmålet om den aktuelle passusen i § 5 kan gi rett til barnetrygd også ved utenlandsopphold på mer enn tolv måneder, ikke kommet på spissen.

3.2 Departementets vurderinger og forslag

Departementet mener at det etter Trygderettens kjennelse i sak 15/01878 er behov for endring av barnetrygdloven § 5. Dersom Trygderettens vurderinger følges, er konsekvensen en utvidelse av retten til barnetrygd under utenlandsopphold som er ment å vare mer enn tolv måneder.

Departementet kan ikke se at Trygderettens tolkning er i tråd med lovgivers intensjon. Da retten til barnetrygd under utenlandsopphold ble

strammet inn i 2007, måtte man finne en løsning for personer som har utenlandsopphold av en varighet mellom seks og tolv måneder. Det går tydelig fram av Ot.prp. nr. 106 (2004–2005) side 20 og 24 at den nye passusen «eller fyller vilkårene i disse bestemmelsene for å bli medlem i folketrygden» er beregnet på familier som har opphold i utlandet på mindre enn tolv måneder. Disse gruppene har ikke mulighet til å bli medlem i trygden etter folketrygdloven §§ 2-5 eller 2-8 ettersom de fortsatt er pliktig medlem etter § 2-1. Det står i proposisjonen at departementet ønsker at grupper som med hjemmel i barnetrygdloven § 5 kan beholde barnetrygden under utenlandsopphold som overstiger tolv måneder, også skal få barnetrygd ved utenlandsopphold som har en lengde på mellom seks og tolv måneder. Det er ikke noe som tyder på at man har ment å utvide retten til barnetrygd ved utenlandsopphold utover tolv måneder, som er konsekvensen hvis Trygderettens kjennelse blir fulgt. Komiteen kommenterte for øvrig ikke dette punktet i Innst. O. nr. 33 (2005–2006).

Også Trygderetten uttaler i sak 15/01878 at lovgivers hensikt framstår som klar; det aktuelle vilkåret i § 5 var ment å gjelde for utenlandsopphold av en varighet på under tolv måneder.

I Prop. 63 L (2015–2016) *Endringer i barnetrygdloven (barnetrygd ved opphold i utlandet)*, der innstramming fra seks til tre måneder ble foreslått, kommer det også fram at tillegget som kom inn i 2007, er beregnet for utenlandsopphold på under tolv måneder, se side 7.

Departementet fremmer etter dette forslag til lovendring for å tydeliggjøre at ved utenlandsopphold som er ment å vare mer enn tolv måneder, må barnet og forelderen faktisk være medlem i folketrygden etter folketrygdloven §§ 2-5 eller 2-8. Det er ikke tilstrekkelig å fylle vilkårene for medlemskap.

Saken har ikke vært på offentlig høring, da departementet mener at dette ikke er nødvendig. Det er snakk om en justering i lovteksten for å presisere rettsstillingen og for å sikre at lovteksten er i samsvar med lovgivers intensjon.

4 Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget om endringer i foreldrepengerreglene er beregnet til å gi merkostnader på foreldrepengekapitlet. Arbeids- og velferdsdirektoratet antar at forslaget ikke vil ha budsjetteffekt i 2019, men vil gi merutgifter på 14 mill. kroner i 2020 og en

helårseffekt på 33 mill. kroner fra og med budsjettåret 2021. Departementet legger til grunn at forslaget ikke vil føre til endringer i utgiftene til pleiepenger. Omleggingen av ordningen vil gi noen administrative merkostnader, men departementet legger til grunn at disse kan håndteres innenfor gjeldende budsjettammer.

Forslaget om presisering i barnetrygdloven har ikke økonomiske konsekvenser, da endringen vil tydeliggjøre og videreføre gjeldende regel. Dersom lovendringen ikke blir vedtatt og praksis endres slik Trykderetten har åpnet for, kan det imidlertid innebære økte utgifter over stønadsbudsjettet. Endring av praksis ville også innebære administrative kostnader for Arbeids- og velferdsetaten ettersom etaten i flere saker enn i dag vil måtte vurdere om familien fyller vilkårene for medlemskap i folketrygden.

5 Merknader til de enkelte bestemmelsene

5.1 Endringer i folketrygdloven

Til § 14-5 andre ledd

Henvisningen til barneloven § 63 blir erstattet med en henvisning til barnelova kapittel 7. IV. *Sakshandsaminga for retten om foreldreansvar mv. etter dødsfall*. Se også pkt. 5.3. I tillegg endres to henvisninger fra «barneloven» til «barnelova».

Til § 14-10 a

Paragrafen er ny. Foreldre som får et barn før utgangen av svangerskapsuke 32 får utvidet perioden med foreldrepenger. I de tilfellene der begge foreldrene har rett til foreldrepenger, blir ekstrauttakene lagt til fellesperioden. Hvis barnet må være innlagt på sykehus, og foreldrene mottar pleiepenger, går dager med pleiepenger til fradrag i utvidelsen av stønadsperioden.

Foreldre vil i noen tilfeller kunne ta med barnet hjem uten at det er utskrevet fra sykehuset, for eksempel med bistand fra NAST (Nyfødtavdelingens ambulerende sykepleietjeneste). Barnet vil i slike tilfeller ikke være fysisk på sykehuset, men vil heller ikke bli formelt utskrevet.

I slike tilfeller skal NAV forholde seg til datoen da barnet blir formelt utskrevet fra sykehuset: Så lenge barnet ikke er utskrevet fra sykehuset, vil det foreligge rett til utsettelse av uttaket av foreldre-

penger. Denne tolkningen skal legges til grunn for utsettelsesbestemmelsen i § 14-11 første ledd bokstav d, som gir hjemmel for utsettelse av foreldrepenguttaket dersom barnet er innlagt i helseinstitusjon.

Til § 14-17 andre ledd

Henvisningen til barneloven § 63 blir erstattet med en henvisning til barnelova kapittel 7. IV. *Sakshandsaminga for retten om foreldreansvar mv. etter dødsfall*. Se også pkt. 5.3. I tillegg endres to henvisninger fra «barneloven» til «barnelova».

5.2 Endringer i barnetrygdloven

Til § 5 første ledd

Endringen er en presisering av gjeldende rett, og innebærer ingen realitetsendring, se omtale i punkt 3.2.

5.3 Endringer i barnelova

Til § 63 andre ledd fjerde punktum

I *andre ledd* rettes det opp en inkurie ved at en bestemmelse som utilsiktet er opphevet, tas inn igjen som et nytt *fjerde punktum*. Dette gjelder bestemmelsen «Dersom ein av foreldra har flytta med barnet utan at foreldra var samde, kan den andre av foreldra reise ny sak for retten».

Den aktuelle bestemmelsen ble tilføyd ved endringslov 31. mars 2017 nr. 13, i kraft 1. januar 2018. Den ble tatt inn som et nytt femte punktum i dagjeldende § 64 andre ledd. Det framgår av merknaden til bestemmelsen i Prop. 161 L (2015–2016) *Endringer i barnelova mv. (likestilt foreldreskap)* at tilføyelsen var ment som en presisering av gjeldende rett.

Inkurien oppsto i forbindelse med en senere endring i dagjeldende § 64.

Ved endringslov 20. april 2018 nr. 6, i kraft 1. januar 2019, ble dagjeldende § 64 endret. Dette omfattet blant annet endring i paragrafrekkekfølgen i barneloven § 63 flg. Se Prop. 167 L (2016–2017) *Endringer i barnelova og straffeloven mv. (bedre rettsvern for barn mot vold og overgrep)* som ble lagt fram 1. september 2018. Den aktuelle bestemmelsen ble i den forbindelse utilsiktet opphevet.

Endringer i folketrygdloven mv. (foreldrepenger ved premature fødsler mv.)

Barne- og likestillingsdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om endringer i folketrygdloven mv. (foreldrepenger ved premature fødsler mv.).

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i folketrygdloven mv. (foreldrepenger ved premature fødsler mv.) i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til lov om endringer i folketrygdloven mv. (foreldrepenger ved premature fødsler mv.)

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 14-5 andre ledd skal lyde:

Det kan ytes foreldrepenger som ved adopsjon til person som har foreldreansvar når den andre av foreldrene dør, eller får tildelt foreldreansvaret i medhold av *barnelova § 38 og kapittel 7. IV*, såfremt vedkommende har hatt mindre samvær enn tilsvarende *barnelova § 43* andre ledd.

Ny § 14-10 a skal lyde:

§ 14-10 a. *Utvidet stønadperiode for foreldrepenger ved prematur fødsel*

Ved fødsel før svangerskapsuke 33 forlenges stønadperioden tilsvarende antallet dager fra fødselsdatoen til og med dagen før termindatoen. Antallet dager med pleiepenger etter kapittel 9 går til fradrag i forlengelsen.

§ 14-17 andre ledd skal lyde:

Engangsstønad kan ytes også til person som har foreldreansvar når den andre av foreldrene dør, eller får tildelt foreldreansvaret i medhold av *barnelova § 38 og kapittel 7. IV*, såfremt vedkommende har hatt mindre samvær enn tilsvarende *barnelova § 43* andre ledd.

II

I lov 8. mars 2002 nr. 4 om barnetrygd gjøres følgende endringer:

§ 5 første ledd skal lyde:

Ved utenlandsopphold som fører til at vilkårene i § 4 ikke lenger er oppfylt, gis det likevel

rett til barnetrygd når både barnet og den barnet bor fast hos under utenlandsoppholdet er medlemmer i folketrygden etter folketrygdloven § 2-5 eller § 2-8. *Hvis utenlandsoppholdet er ment å vare i mindre enn 12 måneder og både barnet og den barnet bor fast hos under utenlandsoppholdet fyller vilkårene i folketrygdloven § 2-5 eller § 2-8, kan det også gis rett til barnetrygd.*

III

I lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre gjøres følgende endringer:

§ 63 andre ledd skal lyde:

Vert foreldra ikkje samde, kan kvar av dei reise sak for retten, jf. § 56. Dom, rettsforlik og avtale med tvangskraft kan likevel berre endrast når særlege grunnar talar for det. Førebels avgjerd etter § 60 kan endrast på same vilkår av den domstolen som har hovudsaka. *Dersom ein av foreldra har flytta med barnet utan at foreldra var samde, kan den andre av foreldra reise ny sak for retten.*

IV

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

